

РЕШЕНИЕ

№ 6787

гр. София, 18.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 30.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Проданова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8414** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 АПК, във връзка с чл. 87 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Х. Д. М. М., гражданка на И., чрез адв. Л. Д. срещу Решение № 2188/03.08.2021 г. на зам.-председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

В жалбата се излагат съображения за нарушения на материалния закон, поради неоснователно приемане, че спрямо него не е налице реална опасност от преследване. Твърди се, че решението е незаконосъобразно, тъй като е общоизвестно, че в И. се извършват терористични атентати. Моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени обжалваното Решение.

Ответникът – Зам.-председателят на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ при МС, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

Представителят на СГП намира жалбата за основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката, чрез майка си К. А. М. М. е подала в ДАБ при МС молба за международна закрила с вх. № 729/03.08.2017 г. на РПЦ – Х.. Образуваното въз основа на молбата производство е било спряно, а впоследствие и прекратено, поради неявяване на заявителката пред длъжностните лица на ДАБ при МС без обективни причини. Възобновено е с Решение № 5698/24.09.2019 г. след обратно приемане на

заявителката на територията на страната по искане на Република А..

Личните данни са установени с декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, както следва: А. Ч. М., гражданка на И., [дата на раждане] в И., [населено място], неомъжена, религиозна принадлежност – сунит. Името е променено впоследствие на Х. Д. М. М., въз основа на данните от оригиналия национален паспорт.

Със Заповед № РНР19 – РД09 – 231/11.11.2019 г. на кмета на район "К.", на основание чл. 46 от ЗМСМА и Заповед № СОА 16 – РД09 – 1242/07.10.2016 г. във връзка с чл. 25, ал. 2 от ЗУБ и предвид писмо рег. № УП 2821/31.10.2019 г. на ДАБ при МС е определена К. А. М. М., [дата на раждане] в [населено място], И., ЛНЧ[ЕИК] да представлява непълнолетната си дъщеря А. Ч. М. в производството, образувано по подадената от нея молба за международна закрила, вх. № 729/03.08.2017 г. Със Заповед № ДП/Д – С – О/1273 – 001/27.11.2019 г. на директора на дирекция "Социално подпомагане" - О. е определен социален работник Н. С. да представлява придруженото непълнолетно дете Х. Д. М. М. в административното производство по международна закрила.

С Решение № 19–115–1436/01.10.2019 г. на председателя на Националното бюро за правна помощ е назначена адв. Л. Д. за предоставяне на правна помощ под формата на консултации в административното производство по предоставяне на международна закрила.

На 08.06.2021 г. е проведено интервю с Х. Д. М. М. в присъствието на майка ѝ К. А. М. М., социален работник Н. С. и адв. Л. Д.. По време на интервюто жалбоподателката посочва, че поради военни действия родителите не им позволявали да ходят на училище. Понеже е мюсюлманка са ѝ налагали да носи строги дрехи, а в училище и хиджаб. Има роднини, останали в И., но не може да живее при тях, понеже обстановката там не е спокойна. Постоянно има военни действия и не иска да се върне в страната по произход. В Република България пристигнала заедно с майка си, сестра си и брат си. Не може да посочи конкретен повод за напускане на И.. Не е била заплашвана, задържана, спрямо нея не е оказвано насилие. Исква да получи закрила и да ходи на училище в България, има приятели в училище и харесва да учи английски език.

В административното производство е приложен социален доклад, рег. № УП 2821/01.07.2021 г. В доклада е посочено, че детето е настанено в подходяща стая заедно със семейството си. Осигурена е храна, има възможност за отдых и почивка, в добро здравословно състояние е, здравно осигурено. Посещава редовно училище и е в 7 клас, знае малко български език. Исква закрила и възможност да продължи образованието си.

Постъпили са писма рег. № М – 15273/20.11.2019 г. и рег. № М – 15696/12.12.2019 г. на директор на специализирана дирекция "М" ДА"НС", с което ДА"НС" не възразява да бъде предоставена закрила в Република България на А. Ч. М., в случай, че отговаря на изискванията на ЗУБ.

Изготвено е становище от Р. К., младши експерт в РПЦ - С., с което е предложено да се откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статет на чужденката. В административната преписка се съдържат и протоколите от интервютата с майката, бащата и сестрата на жалбоподателката. Майката посочва, че е напуснала И. с цел да се събере със съпруга си в А.. Той напуснал страната по произход заради участие в сраженията в С.. Разказва и за икономически проблеми и лоши условия на живот. От Република България семейството иска закрила и добро бъдеще и образование за

децата си.

С Решение № 2188/03.08.2021 г. на зам.-председателя на ДАБ при МС е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на Х. Д. М. М.. Обсъдени са проведените интервюта с нея, с баща ѝ, майка ѝ и сестра ѝ и е направен извод за неоснователност на молбата за закрила поради липса на необходимост от такава и причини за основателни опасения от преследване. Изложени са мотиви, че причините за напускане на страната по произход са икономически, спрямо жалбоподателката и членовете на нейното семейство не е осъществено преследване по смисъла на **чл. 8, ал. 4 от ЗУБ** по посочените в **чл. 8, ал. 1 от ЗУБ** причини. Не са налице и предпоставките за получаване на хуманитарен статут по **чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ**, а ситуацията със сигурността в страната по произход не отговаря на предпоставките по **чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ**. Отхвърлено е и приложението на **чл. 9, ал. 8 от ЗУБ**, предоставяне на статут поради други хуманитарни причини.

В хода на съдебното производство е приет социален доклад, изготвен от и. д. директор на дирекция "Социално подпомагане" - О., в който е изразено становище, че в интерес на Х. Д. М. М. е да ѝ се предостави международна закрила.

Като доказателство е приета и актуална справка към 14.09.2021 г. относно ситуацията в Република И..

На основание **чл. 15, ал. 1 от Закона за закрила на детето** жалбоподателката е изслушана лично в съдебно заседание в присъствието на майка ѝ. Потвърждава заявеното в интервюто пред ДАБ на МС, че желае да учи в България, в И. има гражданска война и децата не ходят на училище, момичетата на нейната възраст ги отвличат и им продават органите.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Решението е връчено на жалбоподателката на 10.08.2021 г., а жалбата лично от жалбоподателката е депозирана на 19.08.2021 г. в преклузивния срок по чл. 87 от ЗУБ и са процесуално допустими.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – зам.-председателя на ДАБ, съобразно чл. 48, ал. 1, т. 1 от ЗУБ.

Настоящата съдебна инстанция, намира, че правилно административният орган е обосновал отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца, тъй като не са налице материалните предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

В конкретния случай, от изявленията на жалбоподателката е видно, че същата не е била лично преследвана в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение.

В проведените интервюта жалбоподателката нееднократно е посочила, че не е преследвана в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение. Видно е, че същата не се оплаква от преследване, задържане или друга

форма на насилие само поради нейната религия, убеждения или социална група. Същата не членува в политически партии и не е получавала заплахи.

По време на административното производство и след направен анализ на приложените по преписката доказателства и проведените интервюта се установиха противоречия в бежанската история на Х. Д. М. М., които дискредитират нейната достоверност. Относно желанието ѝ да ходи на училище и да продължи образованието си в Република България, то молителката е заявила, че редовно посещава училище и отсъства само когато е болна, слуша старателно учителката, когато обяснява, пише на дъската, когато бъде вдигната и си пише домашните. Споделя, че се оправя с българския език, може да поздравява на български език и има приятели, с които разговаря на български език (протокол от интервю, рег. № УП 2821/08.06.2021 г.). От приложените по преписката доказателства, а именно становища на дирекция „Социална дейност и адаптация“ - ДАБ-МС, става ясно, че от момента на записване на 25.10.2019 г. да учи в училище, посещаемостта ѝ е слаба, избягва да прави опити да общува на български език, хидрогномно нежеланиена училище. Видна е и липсата на желание за интеграция, за писане и говорене на български език. В подкрепа на горното е и становището на директора на 124 ОУ „В. Л.“, от което става ясно, че иракската гражданка има слаба мотивация за развитие в учебните часове, ниска посещаемост на ежедневните занимания и пълна липса на желание да общува на български език, както и за сближаване с българските си съученици. Директорът допълва в становището си, че през повечето време прекарано насила в училище, детето е неотлъчно вторачено в телефона, разговаря с учителите си на родния кюрдски език или на оскъден английски език. От приложения документ става ясно още, че Х. Д. М. М. минимален интерес единствено към часовете по математика и английски език. В заключение директорът добавя, че не веднъж чужденката е декларирала нежеланието си да изучава български език, да се интегрира в Република България, както и че през изминалите две учебни години не успява да овладее образователния минимум от знания, нито да постигне минимално ниво от знания на писмен и разговорен български език. Друго противоречие, което се забелязва в бежанската история на чуждата гражданка е местонахождението на баща ѝ. По време на интервюто, тя заявява, че не си спомня къде е бил баща ѝ при отпътуването им от И.. В предходното интервю, рег. № УП 2821/28.11.2019 г. е заявила, че са ѝ казали, че отиват при баба си, а по време на последното направено такова твърди, че баща ѝ е в А. и там искат да стигнат. От така направените твърдения на чужденката може да се направи извод, че действителния мотив за напускане на И. е желанието ѝ и желанието на семейството ѝ да живеят по-добър живот в страна с по-висок жизнен стандарт, а именно А..

В тази връзка, съдът намира, че оспореното решение, в частта, в която е било отказан статут на бежанец е правилно и жалбата, в тази част следва да се отхвърли като неоснователна.

На основание чл. 9 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън страната си на произход или местоживееене по причина на заплаха за неговия живот, сигурност или свобода, поради насилие, възникващо от ситуации като въоръжен конфликт, както и когато е изложен на опасност от изтезание или други форми на нечовешко или унижително отнасяне или наказание и по тези причини не може или не желае да се завърне в страната си на произход или местоживееене. За да са налице предпоставките за предоставяне на

хуманитарен статут следва да съществува вероятност за нечовешко или унизително отнасяне при реализиране на наказанието, а такива данни липсват.

За Х. Д. М. М. не са налице и предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. В т. 1 и т. 2 от посочената разпоредба е предвидено, че хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен да реална опасност от тежки посегателства или унизително отнасяне или наказание. Чужденката не е заявила срещу нея или срещу родителите ѝ да е имало наказателно преследване за престъпление, за което националният закон предвижда смъртно наказание или екзекуция. Няма основания да се направи обоснован извод, че молителката би била застрашена от изтезание, нечовешко или унизително отнасяне или наказание, ако се завърне в държавата си на произход. Поради това не са налице предпоставки по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут. Проблемите, които чужденката и семейството ѝ са заявили като причини за напускането на И. са основно такива от личен характер. В хода на административното производство се установява, че не страхът от преследване, а желанието за установяване в държава с по-висок стандарт на живот е причина тя и семейството ѝ да напуснат И.. Събраните в производството доказателства, в т. ч. и данните от проведените интервюта, при приложението на глава II, § 65 от Наръчника по процедури и критерии за определяне статут на бежанец, издаден от службата на Върховния комисариат на ООН за бежанците, сочат на извод, че иракската гражданка е мигрант (лице, което по причини, различни от изброените в определението за бежанец, дадено в Женевската конвенция от 1951 г. и Протокола от 1976 г., доброволно напуска страната си, за да се засели другаде), а не лице, търсещо закрила. Затова сочат съществуващите факти, а именно, без да изчака окончателното приключване на образуваното административно производство в Република България по подадената молба за международна закрила, Х. Д. М. М. заедно със своята майка, брат и сестра са заминали за Република А., откъдето впоследствие са били върнати. Така направените изявления не могат да се квалифицират като акт на преследване, обосноваващ предоставянето на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ. Това се потвърждава от факта, че никой никога не я е заплашвал или някой от членовете на семейството ѝ, както не е оказвано насилие над нея или член на нейното семейство. В подкрепа на горното свидетелстват и твърденията на майката и бащата на чуждата гражданка, направени по време на проведените с тях интервюта. От тях се потвърждава тезата за неоснователност да подадената молба, както и желанието им да се установят в страна с по-висок стандарт на живот. Цялото семейство са преминали през редица държави, подавайки молби за закрила без да изчакат резултата от тях. Към неоснователното подаване на молбите за предоставяне на международна закрила може да се добавят и противоречията, установени по време на проведените с тях интервюта.

Оценката за ситуацията в И. се съдържа в справка, вх.№ МД-454 от 14.09.2021 г. на дирекция „Международна дейност” на ДАБ. Според

справката, в обл. Д. правителството се опитва да осигури стабилна икономика в района, осигурено е безплатно образование, здравна и социална сигурност за жените и децата. Може да се приеме, че завръщането на непълнолетната гражданка в И. не би попречило на нейното благосъстояние и социално развитие, както и не би могло да се приеме, че има основателни опасения относно безопасността и сигурността ѝ. Видно е, че иракското правителство дава възможност за развитие и получаване на образование, здравни и медицински грижи на своите граждани. Като допълнителен мотив за неоснователност на молбата за закрила се приема и нежеланието за интеграция на кандидатката в обществения живот на страната, което се потвърждава от приложените документи относно посещаемостта на училището, в което записана, както и нежеланието за изучаване на български език.

Наред с преценката на държавата по произход обаче, се преценяват и фактите, свързани с личното положение на молителя. Х. Д. М. М. не е получавала лични заплахи срещу живота и личността си, като такова липсва и спрямо нейното семейство. С оглед на това и тълкуването на Съда на Европейските общности по дело № С-465 от 2007 г., информацията за ситуацията в И. и липсата на тежки и лични заплахи по отношение на жалбоподателя се обуславя изводът, че не се установяват предпоставките на закона, за предоставяне на статут.

В същото време, в хода на производството е спазена процедурата по чл. 25, ал. 2 от ЗУБ, като е назначена майката на децата за техен представител, като освен това същите са имали и определен социален работник съобразно чл. 15, ал. 4 от ЗЗД. На малолетните деца е назначен и адвокат, който да ги консултира в производството по предоставяне на международна закрила, поради което са спазени техните процесуални права.

Съдът намира за неоснователни доводите изложени в жалбата че не били взети предвид интересите на децата. Видно е, че в решението на зам.-председателя на ДАБ подробно са обсъдени най-висшите интереси на децата, като са изложени мотиви, че същите са добре обгрижвани. По силата на чл. 15, ал. 6 ЗЗД социалният работник действа в качеството си на гарант за защита правата и интересите на детето и именно в това качество е предоставил социален доклад, отчитайки най-добрия негов интерес. По този начин е спазен принципа за "висшия интерес на детето", който е от основополагащо значение. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 6а ЗУБ, съгласно която при прилагането на закона първостепенно значение има най-добрият интерес на детето, като преценката за най-добрия интерес на детето се извършва в съответствие с разпоредбите

на ЗЗДт. Законосъобразно е преценено от административния орган, че висшият интерес на детето и спазвайки принципа за целостта на семейството изисква то да бъде с майка си в страната им на произход. От доказателствата по административната преписка не може да бъде направен обоснован извод, че е налице реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1, ал. 3 от ЗУБ, които да застрашават живота и здравето на лицата, ако същите се завърнат там. Също така от приложения социален доклад става ясно, че живота за иракската гражданка в чужда държава, в която културата, религията, етноса, традициите, обществените норми, празници и културни възприятия на обществото се различават от тези в държавата ѝ на произход би застрашил емоционалното и психическо състояние, което напо-късен етап би могло да доведе до социална изолация.

Видно и от представената в съдебното заседание справка за положението в И. от 14.09.2021 г., положението в страната се нормализира, въпреки спорадичните терористични актове, като се наблюдава икономически растеж, поради което съдът намира, че няма непосредствена опасност за живота и здравето на жалбоподателката и нейното семейство.

Не следва да се приеме, че за Х. Д. М. М. е налице хипотезата, заложена в чл. 4, ал. 3 поради факта, че бежанската ѝ история се приема като недостоверна. От това може да се направи извод, че не се установява наличието на риск за живота или свободата по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение или той е изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. При евентуално завръщане в държавата си, съгласно информацията от цитираната справка за състоянието на И., може да се направи извод, че молителката не би следвало да изпитва страх от преследване.

Видно е, че изложените от кандидата причини за нежеланието си да се върне в страната по произход, не са обусловени от страх от преследване, по смисъла на чл. 8, ал.1 и чл.9 от ЗУБ, поради което председателя на ДАБ, правилно е приел, че молбата е неоснователна.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на Административен съд София-град приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение, 21 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. Д. М. М., гражданка на И., чрез адв. Л. Д. срещу Решение № 2188/03.08.2021 г. на зам.-председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: